

[Per Hækkerup.]

overenskomst, der i øjeblikket er sendt ud til urafstemning. I det ærede medlems partiorgan SF hedder det i nummeret for 25. november:

„Kun tre dage efter valget nåede hovedorganisationerne til enighed om en ny hovedoverenskomst til afløsning af det gamle septemberforlig. De nøjagtige formuleringer i det nye forligs bestemmelser er ved redaktionens slutning endnu ikke meddelt offentligheden.“

Det kan formentlig kun forstås på den måde, at det heller ikke er redaktionen bekendt, hvorledes formuleringene i dette forslag er. Alligevel kan det ærede medlems partiorgan slutte omtalen af det forlig, hvis ordlyd han altså ikke kender, i alt fald ikke kender nøjagtigt, med at sige:

„Det gælder nu om at sikre den højst mulige deltagelse i afstemningen — og om at stemme nej til en både dårlig og overflødig forlængelse af det forhadte septemberforlig.“

Det ærede medlems parti har altså, inden det nye forslag til overenskomst forelå for offentligheden, inden det ærede medlems parti, efter hvad man selv skriver, har kendt ordlyden, ment at kunne tage det standpunkt at anbefale danske arbejdere at stemme nej til noget, man endnu ikke kendte. Det minder mig om den taktik, det kommunistiske parti altid drev i den tid, det ærede medlem var formand for det; det synes, som om det ærede medlem altså nu vil forlænge og fortsætte denne taktik. Der kan derfor ikke være nogen som helst tvivl om, at vi i det danske socialdemokrati ser på det ærede medlem, som jeg har tilkendegivet, og det vil naturligvis bestemme vor holdning over for det ærede medlem og hans parti.

Det hedder videre i den nævnte artikel i Dagens Nyheder, at regeringen muligvis kan navigere, som det siges, „uden om Aksel Larsens skærgård.“ Og så står der:

„Men i så fald kan det kun lade sig gøre, hvis der fra regeringens side tages et vidtgående hensyn til de borgerlige oppositionspartier. Dette gælder i den økonomiske politik som i udenrigs- og forsvarspolitik. Ved helt at afgive afkald på en dominerende indflydelse på lovgivningsarbejdet og tage vidtgående hensyn

til de synspunkter, der er det konservative folkepartis og venstres, kan regeringen sikre, at lovgivningsarbejdet skrider frem — i hvert fald et stykke tid. Men det kræver nødvendigvis også, at regeringspartierne ændrer deres indstilling til den såkaldte VK-plan.“

Jeg tror nok, man må have lov til at sige, at de konservative grundigt har misforstået situationen, og måske skyldes den stærke tone, man her anlægger, hensynet til det nye parti, der er kommet her i tinget, hensynet til de uafhængige. Men oppositionspartierne må forstå, at regeringspartierne har naturligvis ikke ændret deres standpunkt til den VK-plan, som blev underkendt på valgdagen. Det forekommer dog ganske urimeligt, at oppositionspartierne kan stille det som betingelse for at indgå på et samarbejde med regeringen og regeringspartierne, at man skal ændre den holdning, man gik til valg på, og som man fik vælgernes tilslutning til, i hvert fald i større udstrækning, end oppositionen fik tilslutning til sin politik — det ville dog være at benægte valgdagens resultat. Jeg synes også, det er helt åbenbart, at oppositionen ikke kan stille det krav til regeringen, at den skal opgive den dominerende indflydelse på lovgivningsarbejdet. Det ville dog være en mærkelig regering, som overlod den dominerende indflydelse på lovgivningsarbejdet til den opposition, der har lidt valgnederlag.

Jeg håber sandelig ikke, at den lidet forhandlingsvenlige tone, som fandt udtryk i Dagens Nyheder — jeg erkender, at artiklen er skrevet allerede 3 dage efter valget — skal være udtryk for den grad af forhandlingsvenlighed, de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Poul Møller forhåbentlig vil give udtryk for i de taler, de skal holde, når jeg nu slutter. Jeg kan sige for socialdemokratiets vedkommende, at vi er parat til at gå ind i et samarbejde, men det må naturligvis for os være på det grundlag, som er trukket op i regeringserklæringerne, både fra den første tirsdag i oktober måned og den erklæring, den højtærede statsminister afgav den 29. november. Men jeg betoner, at vi er naturligvis villige til et samarbejde på dette grundlag.

Erik Eriksen: Den højtærede statsministers erklæring forleden dag i anledning af